

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

ДОКЛАД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	653 - 03 - 36
Дата	07 / 04 2016 г.

Относно: общ законопроект на приетите на 10 февруари 2016 г. и 06 април 2016 г. на първо гласуване законопроект за изменение и допълнение на Закона за държавния служител, № 554-01-60, внесен от Димитър Танев Танев и група народни представители на 26.03.2015 г., законопроект за изменение и допълнение на Закона за държавния служител, № 554-01-94, внесен от Мая Божидарова Манолова и група народни представители на 15.05.2015 г., законопроект за изменение на Закона за държавния служител, № 554-01-148, внесен от Петър Владиславов Славов и група народни представители на 31.07.2015 г., законопроект за изменение и допълнение на Закона за държавния служител, № 502-01-76, внесен от Министерски съвет на 11.09.2015 г. и законопроект за изменение и допълнение на Закона за държавния служител, № 602-01-11, внесен от Министерски съвет на 21.03.2016 г., изготвен на основание чл. 78, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

Общ проект!

ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНИЯ
СЛУЖИТЕЛ

(обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. - бр. 91 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г. и бр. 14, 24, 54 и 98 от 2015 г.)

§ 1. В чл. 7, ал. 1, т. 6 след думите „отговаря на” се добавя „минималните изисквания за образование и ранг или професионален опит, както и на”.

§ 2. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавят думите „който включва централизиран етап и специализиран етап”.

2. В ал. 3 думите „чл. 16а, 81а и 81б” се заменят с „чл. 16а, 81а, 81б и 84а”.

3. Създава се ал. 5:

„(5) В 30-дневен срок от създаването, съответно освобождаването на длъжност в администрацията органът по назначаването обявява конкурс за нейното заемане.”

Вариант:

§ 3. В чл. 10а, ал. 2 след думата „ежедневник” се добавя „както и на специално обособено място на официалната интернет страница на съответната администрация”.

Вариант:

§ 3. В чл. 10а, ал. 2, в изречение първо думите „Закона за администрацията, в един централен или местен ежедневник и” се заменят със „Закона за администрацията, в специализиран сайт/портал за търсене на работа и на официалната интернет страница на съответната администрация, а при липса на такава”.

§ 4. В чл. 10в се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се създава изречение трето: „Не се допускат и кандидати, които нямат право да участват в централизирания етап на конкурса поради ограничението в чл. 10д, ал. 5.”

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Конкурсната комисия изготвя списъци на допуснатите и недопуснатите кандидати, които обявява в официалната интернет страница на администрацията, а при липса на такава – на общодостъпно място, на седмия ден от крайната дата за подаване на документите. Не по-късно от 7 работни дни след обявяването на допуснатите и недопуснатите кандидати комисията посочва датите на провеждане на централизирания етап на конкурса, които не могат да бъдат по-рано от 14 дни след изтичането на срока за подаване на документите, както и часа за започване и мястото на провеждането му.”

§ 5. В чл. 10д се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 1-6:

„(1) Централизираният етап на конкурса се организира от Института по публична администрация и се провежда чрез тестове за определяне нивото на общите компетентности и на основните познания, необходими за заемането на държавна служба.

(2) Когато длъжността, за която се провежда конкурс, е ръководна, централизираният етап се състои в тест за определяне нивото

на общите компетентност и познания, необходими за заемането на ръководни длъжности.

(3) Мястото на провеждането на централизирания етап се определя по реда на наредбата по чл. 10ж.

(4) Когато тестовете по ал. 1 и 2 са успешно издържани, резултатите от тях са валидни за срок три години от датата на обявяването им и могат да се ползват от кандидат за държавна служба.

(5) Кандидатите не могат да се явят на тест по ал. 1 или по ал. 2 повече от два пъти в рамките на една година.

(6) Специализираният етап на конкурса се провежда от конкурсната комисия по чл. 10б и има за цел да определи нивото на специфичните компетентности, професионалните и деловите качества на кандидатите, необходими за заемане на конкретната длъжност.”

2. Създава се ал. 7:

„(7) До участие на специализирания етап на конкурса се допускат само кандидати, които са издържали успешно централизирания етап или са с признати за валидни резултати при условията на ал. 4. На официалната интернет страница на администрацията, а при липса на такава - на общодостъпно място, се публикува информация за датата на провеждане на специализирания етап, която не може да бъде по-рано от 3 дни след обявяването на резултатите от централизирания етап, часа за започване и мястото на провеждането му.”

3. Досегашната ал. 1 става ал. 8 и се изменя така:

„(8) Конкурсната комисия провежда конкурса по обявения начин, като преценява професионалните и деловите качества на кандидатите и класира от първо до трето място най-успешно издържалите конкурса. За проведения конкурс се съставя протокол. Протоколът и всички документи на класираните кандидати се представят на органа по назначаването в 10-дневен срок от провеждането на специализирания етап на конкурса. Класирането на кандидатите от първо до трето място се обявява в същия срок на официалната интернет страница на администрацията, а при липса на такава – на общодостъпното място по чл. 10а, ал. 1, т. 5.”

4. Досегашната ал. 2 става ал. 9.

5. Досегашната ал. 3 става ал. 10 и се изменя така:

„(10) Участвалите в специализирания етап на проведения конкурс кандидати, които не са класирани на първо място, могат да възразят пред органа по назначаването в 7-дневен срок от публикуването на обявлението по ал. 8. При основателност на възраженията органът по назначаването прекратява конкурсната процедура и насрочва нов специализиран етап на конкурса. Решението на органа по назначаването не подлежи на съдебен контрол.”

6. Досегашните ал. 4-6 стават съответно ал. 11-13 и в ал. 13 числото „5” се заменя с „12”.

§ 6. В чл. 10е, ал. 1 думите „младши експерти” се заменят с

„длъжности, за заемането на които няма изисквания за професионален опит” и след тях се поставя запетая.

§ 7. В чл. 10ж се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея след думата „конкурсите” се добавя „и на тестовите по чл. 10д, ал. 1 и 2”.

2. Създава се ал. 2:

„(2) С наредбата по ал. 1 се уреждат и минималните нива на общите компетентности и основните познания, които кандидатите следва да покажат, за да се считат тестовите по чл. 10д, ал. 1 и 2 за успешно издържани.”

§ 8. В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 т. 6 се изменя така:

„6. нивото на заеманата длъжност съгласно Класификатора на длъжностите в администрацията, нивото на основната месечна заплата и размера на индивидуалната основната месечна заплата;”.

2. Създава се нова ал. 4:

„(4) В акта за назначаване на хора с трайни увреждания, които ги затрудняват да осъществяват служебните си задължения в помещенията на органа по назначаването, могат да се определят и допълнителни условия за извършване на работата от разстояние съгласно глава пета; раздел VIIIб от Кодекса на труда.”

3. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

§ 9. В чл. 12 се създава ал. 4:

„(4) При прекратяване на служебното правоотношение в срока за изпитване, държавният служител не запазва последния придобит ранг.”

§ 10. В чл. 13 ал. 1 се изменя така:

„(1) Когато в специален закон за заемане на определена длъжност, за която няма изискване за професионален опит, е предвидено наличие на предварителен стаж, се определят стажантски длъжности.”

§ 11. Създава се чл. 13а:

„Възникване на правоотношение въз основа на приключена стипендиантска програма

Чл. 13а. (1) Министерският съвет може да определя списък на специалности, за които в отделните администрации има недостиг на експерти и за които могат да предоставят стипендии през следващата календарна година. В решението се определя броят на стипендиите за всяка от включените в списъка специалности, както и размерът им.

(2) Стипендия може да се предоставя на студенти в български или в чуждестранни висши училища, завършили трети курс на обучението.

(3) Подборът на кандидатите за стипендия се извършва от комисия, определена от органа по назначаване на съответната администрация.

(4) С определеното за участие в стипендиантската програма лице се сключва споразумение, в което се определят:

1. размерът на месечната стипендия;
2. срокът, в който стипендиантът трябва да придобие съответната образователно-квалификационна степен;
3. срокът, за който лицето се задължава да работи за подпомагащата го администрация, който не може да е по-кратък от три години.

(5) Органът по назначаването определя наставник на определеното за участие в стипендиантската програма лице измежду служителите в администрацията при спазване на ограниченията по чл. 7, ал. 2, т. 1. Наставникът осъществява контакт с лицето, включително координира провеждането на периодични стажове и участието му в дейността на подпомагащата администрация. Задълженията на наставника се включват в длъжностната му характеристика.

(6) Непосредствено след приключване на висшето образование стипендиантът се назначава по служебно правоотношение след успешно преминаване на тест по чл. 10д, ал. 1 и проведено от органа по назначаване допълнително събеседване за установяване на специфичните познания на кандидатите за заемане на конкретната длъжност.

(7) В случай на неспазване на сроковете по ал. 4, т. 2 и 3, както и в случай че тестът по чл. 10д, ал. 1 не е успешно издържан, изплатените стипендии се възстановяват в пълен размер заедно със законната лихва. Вземанията на държавата в този случай са частни държавни вземания и се установяват и събират от Националната агенция за приходите по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(8) Критериите за определяне на специалностите, за които може да се предоставят стипендии, както и условията и редът за определяне на размера на стипендиите и за провеждането на подбора по ал. 4 се уреждат в нормативен акт на Министерския съвет.”

§ 12. В чл. 15 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „три месеца“ се заменят с „6 месеца“.
2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Служебното правоотношение по ал. 1 може да възникне без провеждане на специализирания етап на конкурса, при спазване на условията за назначаване и след като е успешно издържан тестът по чл. 10д, ал. 1 или 2.”

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) В случаите по ал. 2 държавен служител може да бъде преназначен на друга длъжност в същата администрация при условията на чл. 82, ако по отношение на него е изтекъл едногодишният срок за

изпитване и има годишна оценка от последното оценяване в същата администрация, според която изпълнението на длъжността напълно отговаря на или надвишава изискванията.”

4. Досегашната ал. 3 става нова ал. 4.

5. Създава се нова ал. 5:

„(5) Държавният служител, назначен по реда на ал. 2, не може да бъде преназначаван на друга длъжност в същата или друга администрацията без провеждане на конкурс.“

§ 13. В чл. 16 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Органът по назначаването може да предложи на определен държавен служител, който отговаря на минималните и специфичните изисквания, предвидени за заемане на незаета длъжност, работа по вътрешно съвместителство за срок до назначаването на служител на тази длъжност, но не по-дълъг от шест месеца.“

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Органът по назначаването не може да предлага втори път на един и същ служител да изпълнява по вътрешно съвместителство същата длъжност.“

Вариант:

§ 14. Чл. 16а се изменя така:

„Чл. 16а. (1) При обоснована необходимост държавният служител може да бъде назначаван на длъжност в администрацията по служебно правоотношение при непълно работно време, но за не повече от 3 месеца.

(2) Необходимостта от заемане на длъжността при непълно работно време се мотивира писмено от органа по назначаването.

(3) Назначеният по реда на ал. 1 държавен служител не може да бъде преназначаван на друга длъжност в същата или друга администрацията без провеждане на конкурс.

(4) Ръководни длъжности в администрацията не може да се заемат при непълно работно време.

(5) Когато длъжността на държавния служител по ал. 1 бъде определена за заемане при пълно работно време, органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие и обявява конкурс по реда на чл. 10а.“

Вариант:

§ 14. Член 16а се изменя така:

„Служебно правоотношение при непълно работно време

Чл. 16а. (1) Държавният служител може да бъде назначен по служебно правоотношение при непълно работно време само на експертна длъжност. Длъжностите, които могат да се заемат при непълно работно време, се определят в длъжностното разписание на съответната

администрация. Дневната продължителност на непълното работно време не може да е по-кратка от четири часа и по-дълга от шест часа.

(2) В случаите на ал. 1 не се допуска преназначаване на друга длъжност на пълно работно време, както и на същата длъжност, ако тя бъде определена за заемане на пълно работно време.

(3) Държавният служител може да бъде назначен в две администрации по служебни правоотношения при непълно работно време след сключване на писмено споразумение между него и органите по назначаването в тях. В споразумението се определя разпределението на работното време по изпълнението на длъжностите в двете администрации, като се осигури минималният размер на междудневната почивка по чл. 53.

(4) Органът по назначаване може по искане на служител, заемащ длъжност при пълно работно време, да го преназначи за определен период, не по-кратък от три месеца, на същата длъжност при непълно работно време. В този случай не се прилага ал. 2.”

§ 15. В чл. 17 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „наградите, поощренията” и запетаята пред тях се заличават.

2. В ал. 4 се създава изречение второ: „Това право има и лице, чието правоотношение е прекратено, след отправяне на писмено искане.“

§ 16. В чл. 21 се създава ал. 4:

„(4) На държавния служител, с негово съгласие и срещу възнаграждение, може със заповед на органа по назначаване да бъдат възлагани допълнителни задължения във връзка с изпълнението и/или управлението на:

1. проекти, съфинансирани със средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове, по които съответната администрация е бенефициент, при условията на чл. 49, ал. 3 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове;

2. проекти и програми, финансирани от други международни финансови институции и донори, по които съответната администрация е бенефициент.”

§ 17. В чл. 29 ал. 3 се изменя така:

„(3) Декларирането по ал. 1 и 2 се извършва по образци, утвърдени с наредбата по чл. 8, ал. 2.”

§ 18. В чл. 30, т. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „освен в предвидените от този закон случаи”.

§ 19. В чл. 35 се правят следните изменения и допълнения:

1. Заглавието се изменя така: „Право на обучение“.

2. В ал. 1 думите „повишаване на професионалната квалификация и преквалификация” се заменят с „обучение за професионално и служебно развитие“.

3. В ал. 2 думите „повишаване на професионалната квалификация и преквалификация” се заменят с „обучение за професионално развитие“.

4. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Държавният служител, изпратен на обучения с обща продължителност повече от 20 календарни дни в рамките на една календарна година, се задължава да работи в съответната администрация за период, не по-кратък от една година след приключване на обученията. Условието и конкретният срок се уговарят в писмена форма между органа по назначаването и държавния служител в зависимост от общата продължителност на обученията и размера на изразходваните средства от администрацията. За отделни обучения с продължителност до 20 календарни дни органът по назначаването може предварително да определи като условие задължение за обучавания да работи в съответната администрация определен срок. При прекратяване на правоотношението на основанията по чл. 105 и чл. 107, ал. 1, т. 1-4 и 8 и ал. 2 държавният служител възстановява разходите по обучението.”

5. В ал. 4 накрая се добавя „въз основа на установените потребности от обучение“.

6. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Въз основа на утвърдените годишни планове и заявки за обучение изпълнителният директор на Института по публична администрация утвърждава план-график за обученията, провеждани от Института по публична администрация.”

§ 20. Член 35а се изменя така:

„Институт по публична администрация

Чл. 35а. (1) Обучението за професионално и служебно развитие на служителите в държавната администрация се осъществява от Института по публична администрация, който е юридическо лице към Министерския съвет. Институтът осъществява и организацията и провеждането на централизирания етап на конкурса и тестовете по чл. 10д, ал. 1 и 2.

(2) Институтът по публична администрация се ръководи и представлява от изпълнителен директор, който се назначава от министър-председателя.

(3) Изпълнителният директор назначава и освобождава служителите в института.

(4) Изпълнителният директор може да създава съвети като експертни консултативни звена за решаване на проблеми от неговата компетентност, както и работни групи за изпълнение на конкретни задачи. Съветите могат да включват представители на държавната администрация, на неправителствени организации и на висши училища.

(5) Осигуряването на съгласуваност между политиката за

развитие на държавната администрация и дейността на Института по публична администрация се осъществява от програмен съвет.

(6) Програмният съвет се състои от 5 членове – председателят на Съвета за административна реформа или определен от него представител, главният секретар на Министерския съвет или определен от него представител, изпълнителният директор на Института по публична администрация и двама представители на научно-експертната общност.

(7) Програмният съвет по предложение на изпълнителния директор разглежда и одобрява програмите за обучения на института и ежегодните цели за дейността на института.

(8) Функциите на програмния съвет и правилата за неговата работа се определят с устройствения правилник на Института по публична администрация.”

§ 21. Член 35б се изменя така:

„Провеждане на обучение

Чл. 35б. (1) Институтът по публична администрация осъществява:

1. задължителното обучение за служебно развитие на постъпилите за първи път на държавна служба;

2. задължителното обучение за служебно развитие на назначените за първи път на ръководна длъжност държавни служители;

3. обучение за професионално развитие на служителите в държавната администрация.

(2) На задължително обучение подлежат постъпилите за първи път на държавна служба, както и назначените за първи път на ръководна длъжност държавни служители. Органът по назначаване е длъжен да представи в Института по публична администрация списък на лицата в едномесечен срок от встъпването им в длъжност.

(3) Органът по назначаването е длъжен да осигури обучението на лицата по ал. 1 в тримесечен срок от встъпването им в длъжност. Висшите държавни служители преминават обучение, провеждано от или организирано от Института по публична администрация, поне веднъж годишно.

(4) Финансирането на обучението се осъществява от средствата по чл. 35, ал. 6.“

§ 22. В чл. 45 ал. 1 се изменя така:

„(1) Синдикалните организации на държавните служители придобиват качеството на юридическо лице след вписването им по реда, установен за вписване на сдруженията с нестопанска цел, или по реда на чл. 49, ал. 2 от Кодекса на труда.“

§ 23. Създават се чл. 46а, 46б, 46в, 46г, 46д, 46е, 46ж, 46з и 46и:

„Колективен договор в държавната администрация

Чл. 46а. (1) Синдикална организация в държавна администрация и органът по назначаването имат право да сключват колективен договор.

(2) С колективния договор по ал. 1 се уреждат въпроси, свързани с условията на труд на държавните служители, разпределението на работното време, ползването на платен годишен отпуск, условията и реда за участие на синдикална организация в процеса на оценка на изпълнението, както и други въпроси, които не са уредени с повелителни разпоредби на закона.

(3) Колективният договор не може да съдържа клаузи, които са по-неблагоприятни за държавните служители от установените в закона.

Сключване на колективен договор

Чл. 46б. (1) Колективен договор в държавна администрация се сключва между органа по назначаване и синдикална организация.

(2) Проектът за колективен договор се изготвя и представя от синдикална организация. Когато в съответната администрация има повече от една синдикална организация, те представят общ проект.

(3) Органът по назначаването е длъжен да започне преговори със синдикална организация за сключване на колективен договор в едномесечен срок от представянето на проекта и да предостави на представителите на синдикалната организация информация, която е от значение за сключването на колективния договор, в срок 15 дни от получаването на поканата за преговаряне.

(4) При започване на преговорите за сключване на колективен договор по искане на органа по назначаването синдикалните организации в администрацията предоставят информация за действителния брой на членовете си.

(5) Колективният договор се сключва в писмена форма в три екземпляра – по един за всяка от страните, както и един за съответната инспекция по труда, и се подписва от представителите на страните.

Вписване на колективен договор

Чл. 46в. (1) Колективният договор се вписва в специален регистър в инспекцията по труда, в района на която е седалището на органа по назначаване.

(2) Вписването се извършва въз основа на писмено заявление на всяка от страните в едномесечен срок от получаването му от инспекцията по труда. Към заявлението се прилагат подписан от страните екземпляр от договора и електронен образ на документа.

(3) Копия на вписаните колективни договори се предоставят служебно на Националния институт за помирение и арбитраж по реда на чл. 53, ал. 5 от Кодекса на труда.

(4) При спор относно текста на колективния договор достоверен е текстът, който е регистриран.

Влизане в сила и времетраене

Чл. 46г. (1) Колективният договор влиза в сила от деня на сключването му, доколкото в него не е уговорено друго.

(2) Колективният договор се смята за сключен за срок една година, доколкото в него не е уговорен друг срок, но за не повече от две години. Страните могат да уговорят по-кратък срок на действие на отделни негови клаузи.

(3) Преговорите за сключване на нов колективен договор започват не по-късно от три месеца преди изтичането на срока на действащия колективен договор.

Изменение

Чл. 46д. (1) Колективният договор може по всяко време да бъде изменен по взаимно съгласие на страните по реда на сключването му.

(2) Случаите за изменение на колективния договор се уговарят в него.

Действие по отношение на лицата

Чл. 46е. (1) Колективният договор има действие спрямо държавните служители, членове на синдикалната организация – страна по договора.

(2) Държавните служители, които не членуват в синдикална организация - страна по договора, могат да се присъединяват към сключения колективен договор с писмено заявление до органа по назначаването или до ръководството на синдикалната организация, която е сключила договора, при условия и по ред, определени от страните по договора така, че да не противоречат на закона или да го заобикалят, или да накърняват добрите нрави.

Задължение за информация

Чл. 46ж. Органът по назначаване е длъжен да информира държавните служители, членове на синдикалната организация – страна по договора, и държавните служители, спрямо които договорът се прилага, за колективния договор, сключен в администрацията, и да държи текста му на тяхно разположение.

Искове при неизпълнение и за обявяване на недействителност на колективен договор

Чл. 46з. Всяка от страните по колективния договор, а също и отделен държавен служител в администрацията, спрямо когото колективният договор се прилага, има право да предяви иск пред съда при неизпълнение на задълженията по колективния договор, както и за обявяване на недействителност на колективния договор или на отделни негови клаузи, ако противоречат на закона или го заобикалят.

Преговори

Чл. 46и. (1) Колективните спорове в администрацията, в случаите когато исканията по чл. 46а, ал. 2 не са уважени или органът по назначаването откаже да започне преговори за сключване на колективен договор, се уреждат чрез непосредствени преговори между държавните служители или синдикална организация и органа по назначаване по свободно определена от тях процедура.

(2) Преговорите по ал. 1 могат да продължат до 14 дни, а по споразумение на страните - и по-продължително време.”

§ 24. Член 47 се изменя така:

„Право на стачка

Чл. 47. Държавните служители, без тези по чл. 5, ал. 2, имат право на стачка при условията и по реда на Закона за уреждане на колективните трудови спорове.“

§ 25. Създава се чл. 47а:

„Последици от участие в стачка

Чл. 47а. (1) Държавният служител не получава възнаграждение за времето, през което поради участие в стачка е преустановил изпълнението на служебните си задължения.

(2) За времето, през което участва в законна стачка, държавният служител има право на обезщетение за сметка на общественото осигуряване по общия ред.

(3) Времето на участие на държавните служители в законна стачка се зачита за служебен стаж.

(4) На държавен служител, който не е участвал в стачка, но поради стачката на други държавни служители не е могъл да изпълнява служебните си задължения, се заплаща основната му заплата, определена към момента на започване на стачката.

(5) Държавният служител не отговаря дисциплинарно и имуществено за участие в законна стачка.“

§ 26. В чл. 57 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 след думите „за която се полага” се поставя точка и текстът докрая се заличава.

2. Алинея 2 се отменя.

3. В ал. 3, изречение първо след думите „органа по назначаването” се поставя точка и текстът докрая се заличава.

4. В ал. 4 думите „когато той е поискан за периода, посочен в графика по ал. 2” и запетаята след тях се заличават.

§ 27. В чл. 59 се правят следните изменения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) По писмено искане на държавния служител ползването на

част от платения годишен отпуск може да се отложи за следващата календарна година.”

2. Алинея 3 се отменя.

3. В ал. 5 т. 2 се отменя.

§ 28. В чл. 62 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 т. 4 се изменя така:

„4. когато е призован от съд или други държавни органи като страна, свидетел или вещо лице;”.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Органът по назначаването е длъжен да освобождава от изпълнение на задълженията бременна служителка, както и служителка в напреднал етап на лечение ин-витро за медицински прегледи, когато е необходимо те да се извършват през работно време.”

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думите „ал. 1, т. 1-3” се добавя „и в случаите по ал. 2”.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

§ 29. В чл. 65, ал. 1 се създава изречение второ: „В този случай размерът на отпуска може да се определи в часове.”

§ 30. В чл. 67 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 след думите „допълнителните възнаграждения” се добавя „по ал. 7, т. 1-5”.

2. В ал. 5, т. 2 накрая се добавя „по чл. 163-164а от Кодекса на труда”.

3. В ал. 7 се създава т. 6:

„6. допълнително възнаграждение за изпълнение и/или управление на проекти.”

4. В ал. 9 след думите „възнаграждения по ал. 7” се поставя запетая и се добавя „т. 1-5”.

5. Създава се нова ал. 11:

„(11) Допълнителното възнаграждение по ал. 7, т. 6 се определя за изпълнение и/или управление на проекти, съфинансирани със средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове или от други международни финансови институции и донори, с бенефициент – администрация на изпълнителната власт. Размерите на допълнителните възнаграждения по ал. 7, т. 6, както и условията и редът за получаването им се определят с нормативен акт на Министерския съвет.”

5. Досегашната ал. 11 става ал. 12.

§ 31. Член 81а се изменя така:

„Преминаване на държавна служба в друга администрация

Чл. 81а. (1) Държавен служител, който работи в една администрация и едногодишният срок за изпитване е изтекъл, може да

бъде назначен в друга администрация без провеждане на конкурс за длъжността, ако отговаря на условията за нейното заемане.

(2) Всички длъжности, които се заемат по реда на ал. 1, се обявяват в Информационния портал за мобилност на служителите в държавната администрация въз основа на заповед на органа по назначаването или на определено от него длъжностно лице, в която се посочват длъжността, минималните и специфичните изисквания, предвидени в нормативните актове за нейното заемане, необходимите документи, мястото и срокът за подаването им, който не може да бъде по-кратък от 10 дни.

(3) При наличие на повече от един кандидат за заемане на обявените по реда на ал. 2 длъжности органът по назначаване може да направи подбор по ред, определен в нормативен акт на Министерския съвет.

(4) Назначаването се извършва след сключване на писмено споразумение между определения да заеме длъжността служител и органите по назначаването на двете администрации. Ако органът по назначаването на администрацията, в която работи държавният служител, откаже да подпише споразумението, служителят може да бъде назначен след сключване на споразумение между него и другата администрация и след подаването на едномесечно предизвестие до администрацията, в която работи.

(5) Преместването по реда на ал. 1-4 се извършва след успешно издържан тест по чл. 10д, ал. 2, ако служителят се назначава за първи път на ръководна длъжност.

(6) Алинеи 1-4 се прилагат и за служители, назначени по заместване, ако отговарят на изискванията на чл. 15, ал. 3.

(7) Ал. 1-4 не се прилагат за служители, назначени при непълно работно време.“

§ 32. В чл. 81в се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 4 и 5:

„(4) За периода на изпълнение на длъжност в институция на Европейския съюз държавният служител има право на редовен платен годишен отпуск по чл. 56, ал. 1 в размер, пропорционален на действително отработеното време в изпращащата администрация през съответната година.

(5) Получените в институциите на Европейския съюз оценки за изпълнението на длъжността от държавния служител се признават и/или приравняват на оценки по този закон при условия и по ред, определени в наредбата по чл. 76, ал. 11.”

2. Досегашните ал. 4, 5 и 6 стават съответно ал. 6, 7 и 8.

§ 33. В чл. 82 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се създава изречение второ: „Преназначаването на

ръководна длъжност по този закон, когато е за първи път за съответния служител, се извършва след успешно преминаване на тест за определяне нивото на общите компетентности и познания, необходими за заемането на ръководни длъжности, провеждан от Института по публична администрация.”

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Заемането на по-висока длъжност, както и на длъжност, определена за ключова в администрацията, се извършва чрез подбор. Условиата и редът за провеждането на подбора и критериите за определяне на ключовите длъжности се уреждат с наредба на Министерския съвет.”

§ 34. Член 83 се изменя така:

„Преместване в същата администрация поради служебна необходимост

Чл. 83. (1) При служебна необходимост държавният служител може да бъде преместван да изпълнява временно друга служба в рамките на същата администрация, ако не е по-ниска от заеманата.

(2) Преместването се извършва със заповед на органа по назначаването в същото населено място за срок не повече от 45 календарни дни през една календарна година.

(3) Със съгласието на държавния служител, изразено в писмена форма, той може да бъде преместен за срок не повече от четири години да изпълнява друга длъжност, ако отговаря на минималните и специфичните изисквания за заемането ѝ. В този случай преместването може да е в друго населено място.

(4) В случаите по ал. 1 и 3 държавният служител получава заплата, съответна на заеманата длъжност, но не по-малка от получаваната до преместването.

(5) След приключване на преместването държавният служител заема предишната си длъжност. В случаите, когато тази длъжност е съкратена, му се предлага друга равностойна длъжност по служебно правоотношение в същата администрация.

(6) Алинеи 1-5 се прилагат за служители, назначени при условията на чл. 15, ал. 1 и 2, ако:

1. по отношение на тях е изтекъл едногодишният срок за изпитване;

2. имат годишна оценка от последното оценяване в същата администрация, според която изпълнението на длъжността напълно отговаря на или надвишава изискванията;

3. срокът на преместването е не по-дълъг от срока на отсъствие на замествания служител.”

Вариант:

§ 35. Член 84 се изменя така:

„Заместване

Чл. 84. (1) При отсъствие на държавен служител изпълнението на служебните задължения се осъществява от непосредствения ръководител или от друг държавен служител от състава на съответната администрация.

(2) Заповедта за заместване се издава от органа по назначаването въз основа на искане от непосредствения ръководител. Заместването не може да е с продължителност повече от шест месеца за един заместващ.

(3) Процедурата по ал. 1 и 2 не се прилага за лица, които по длъжност са заместници на титуляря.

(4) За първите 30 дни на заместване на отсъстващ държавен служител не се изисква съгласие на заместника и не се определя допълнителна заплата. Когато отсъствието е над 30 дни, се изисква писменото съгласие на заместника и със заповедта по ал. 2 се определя допълнителна заплата в размер 50 на сто от минималния размер на основната заплата за длъжността.“

Вариант:

§ 35. В чл. 84, ал. 4 думата „три“ се заменя с „6“.

§ 36. Създава се чл. 84а:

„Споделено изпълнение на длъжност

Чл. 84а. (1) Длъжност, определена за ключова в администрацията, може да бъде заемана за срок, не по-дълъг от шест месеца, при условията на споделено изпълнение едновременно от:

1. държавен служител, който е заемал същата длъжност до прекратяване на служебното му правоотношение на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 или 5а;

2. служител, определен чрез подбор по чл. 82, ал. 3 да заеме длъжността и изразил предварително писмено съгласие да участва в споделеното изпълнение на длъжността.

(2) По време на споделеното изпълнение на длъжността служителят по ал. 1, т. 2 изпълнява при условията на вътрешно съвместителство и досегашната си длъжност. След прекратяването на споделеното изпълнение приемникът се преназначава на длъжността по ал. 1.

(3) Органът по назначаване определя със заповед срока на споделеното изпълнение.

(4) По време на споделеното изпълнение служителят по ал. 1, т. 1:

1. носи отговорността за изпълнението на длъжността по ал. 1;

2. има задължението да предаде знанията и уменията, необходими за изпълнението на длъжността по ал. 1, на служителя по ал. 1, т. 2.

(5) Всеки от служителите по ал. 1, т. 1 и 2 получава за срока на споделеното изпълнение половината от основната заплата за длъжността,

определена според степента, на която отговаря приемникът.“

§ 37. В глава четвърта се създава чл. 87б:

„Изменение на служебното правоотношение на държавен служител с трайни увреждания

Чл. 87б. Служебното правоотношение на държавен служител с трайни увреждания, които го затрудняват да осъществява служебните си задължения в помещенията на органа по назначаването, може да бъде изменяно при условията и по реда на глава пета, раздел VIIIб от Кодекса на труда.”

Вариант:

§ 38. В чл. 106, ал. 1 т. 6 се изменя така:

„б. когато служебното правоотношение е възникнало, след като назначеният държавен служител е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст.”

Вариант:

§ 38. В чл. 106, ал. 1, т. 6 думите „при наличие на условията по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване” и запетаята след тях се заличават, а след думите „придобил и упражнил правото си на пенсия” се добавя „за осигурителен стаж и възраст“.

Вариант:

§ 39. В чл. 107, ал. 1 се правят следните допълнения:

1. В т. 7 накрая се поставя запетая и се добавя „или е назначен без конкурс, когато провеждането му е задължително“.

2. Създава се т. 9:

„9. длъжността по чл. 16а, ал. 1 бъде определена за заемане при пълно работно време.“

Вариант:

§ 39. В чл. 107, ал. 1 се създава т. 9:

„9. длъжността по чл. 16а бъде определена за заемане при пълно работно време.”

§ 40. Параграф 1 от допълнителната разпоредба се изменя така:

„§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Жени (служителки) в напреднал етап на лечение ин-витро” са жени (служителки), които са в етап на лечение чрез методите на асистирана репродукция, включващ периода от фоликуларната пункция до ембриотрансфера, но не повече от 20 дни.

2. „Ключова длъжност” е длъжност, определена от органа по назначаването, изпълнението на която оказва съществено влияние за

постигането на стратегическите цели и осъществяването на оперативните дейности в съответната администрация.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 41. В срок до три месеца от влизането в сила на този закон органите по назначаването обявяват конкурси за незаемите длъжности в съответната администрация.

§ 42. Заварените към влизането в сила на този закон държавни служители, назначени на длъжност по заместване, продължават да изпълняват длъжността при условията и по реда на този закон.

§ 43. (1) Заварените към влизането в сила на този закон държавни служители, назначени по реда на чл. 16а, продължават да изпълняват длъжността при непълно работно време, но за не повече от три месеца.

(2) До изтичане на тримесечния срок по ал. 1 органът по назначаването определя съответната длъжност за изпълняване при пълно работно време и обявява конкурс по реда на чл. 10а или закрива щата.

(3) С изтичане на тримесечния срок служебните правоотношения на лицата по ал. 1 се прекратяват.

(4) С влизането в сила на този закон служебните правоотношения на заварените на ръководни длъжности в администрацията държавни служители, назначени по реда на чл. 16а, се прекратяват и органът по назначаването в 30-дневен срок обявява конкурс по реда на чл. 10а.

§ 44. Параграф 34, т. 1 се прилага само по отношение на служители, назначени след влизането в сила на този закон.

§ 45. В общинските администрации могат да бъдат назначавани държавни служители на длъжност „главен архитект“ при непълно работно време.

§ 46. В Закона за администрацията (обн., ДВ, бр. 130 от 1998 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 1999 г. - бр. 8 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 67 от 1999 г., бр. 64 и 81 от 2000 г., бр. 99 от 2001 г.; попр., бр. 101 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30, 69 и 102 от 2006 г., бр. 46 и 78 от 2007 г., бр. 43 и 94 от 2008 г., бр. 35 и 42 от 2009 г., бр. 24 и 97 от 2010 г., бр. 69 от 2011 г., бр. 15 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 17 от 2013 г., бр. 19 и 27 от 2014 г. и бр. 60 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13, ал. 1 след думите „минималните изисквания за“ се добавя „образование и ранг или професионален опит, необходими за“.

2. В чл. 14, ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавят думите

„съответно ранг”.

3. Член 61 се изменя така:

„Чл. 61. (1) Към Министерския съвет се създава и поддържа Административен регистър, който съдържа информация за:

1. всички административни структури, всички структури по чл. 60, ал. 1 и свързаните юридически лица, включително информация за:

- а) ръководните им органи;
- б) вътрешните им правила;
- в) всички места, в които осъществяват дейност;
- г) разпределението на служители по места;
- д) работното и приемното време за всяко място;

2. административното обслужване, административните услуги, вътрешните административни услуги, електронните административни услуги, обществените услуги, по повод на които се предоставят административни услуги, регистрационните, лицензионните, разрешителните и съгласувателните режими, включително свързаните с тях образци на документи, сроковете, тарифите и издаваните индивидуални административни актове;

3. заетите и незаетите длъжности в администрацията, както и разпределението им по места;

4. обявленията за конкурсите за държавни служители;

5. служебните правоотношения.

(2) Административният регистър се поддържа като единна електронна база данни, които се вписват от служители, определени от съответния ръководител на административна структура. Служителите отговарят за достоверността на въвежданата информация.

(3) Административният регистър е публичен, всеки има право на свободен и безплатен достъп до информацията в него, включително за повторно използване, с изключение на информацията по ал. 1, т. 5.

(4) В регистъра по ал. 1 организациите, предоставящи обществени услуги, въвеждат информация за:

1. ръководните им органи;

2. всички места, в които осъществяват административно обслужване;

3. приемното време за всяко място;

4. административното обслужване, включително за вътрешните административни услуги, електронните административни услуги, обществените услуги.

(5) Обстоятелствата, които се вписват, условията и редът за воденето, поддържането и ползването на Административния регистър, както и отговорността на лицата при неизпълнение на законовото задължение се определят с наредба, приета от Министерския съвет.”

§ 47. В Закона за изменение и допълнение на Закона за администрацията (обн., ДВ, бр. 15 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 96 от 2015 г.),

в § 16 от преходните и заключителните разпоредби се създава ал. 7:

„(7) Алинеи 1 и 2 не се прилагат за осигуряването на дейностите по изпълнението и/или управлението на проекти или програми, финансирани със средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове или от други международни финансови институции и донори, с бенефициент – администрация на изпълнителната власт. В този случай само за срока на съответната дейност по проекта/програмата може да се назначават служители по срочно трудово правоотношение, ако техните възнаграждения са допустими за финансиране изцяло със средства от съответния проект. Осигуряването на дейностите по изпълнението и/или управлението на програми се осъществява чрез увеличение на числеността на персонала на администрациите на изпълнителната власт.”

§ 48. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм. и доп., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм. и доп., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г. и бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г. и бр. 8 от 2016 г.), в чл. 107а се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 9:

„(9) На служителите, работещи по трудово правоотношение в държавната администрация, с тяхно съгласие и срещу възнаграждение, с писмена заповед на работодателя могат да се възлагат допълнителни задължения във връзка с управлението и/или изпълнението на проекти, финансирани със средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове или от други международни финансови институции и донори, по които съответната администрация е бенефициент.”

2. Досегашната ал. 9 става ал. 10 и в нея след думите „допълнителните възнаграждения” се добавя „по ал. 14, т. 1-5”.

3. Досегашните ал. 10-12 стават съответно 11-13.

4. Досегашната ал. 13 става ал. 14 и в нея се създава т. 6:

„6. допълнително възнаграждение за изпълнение и/или управление на проекти.”

5. Досегашната ал. 14 става ал. 15.

6. Досегашната ал. 15 става ал. 16 и в нея думите „по ал. 13” се заменят с „по ал. 14, т. 1-5”.

7. Създава се нова ал. 17:

„(17) Допълнителното възнаграждение по ал. 14, т. 6 се определя за изпълнение и/или управление на проекти, финансирани изцяло или частично със средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове или от други международни финансови институции и донори, с бенефициент – администрация на изпълнителната власт. Размерите на допълнителните възнаграждения по ал. 14, т. 6, както и условията и редът за получаването им се определят с нормативен акт на Министерския съвет.”

8. Досегашните ал. 16, 17, 18 и 19 стават съответно ал. 18, 19, 20 и 21.

§ 49. Параграф 2, т. 1, § 4, т. 1 и 2 относно думите „централизирания етап на”, § 5, § 7, § 11 относно чл. 13а, ал. 6 в частта „тест по чл. 10д, ал. 1 и” и ал. 7 в частта „както и в случай че тестът по чл. 10д, ал. 1 не е успешно издържан“, § 12 относно чл. 15, ал. 2 в частта „и след като е успешно издържан тест по чл. 10д, ал. 1 или 2”, § 31 относно чл. 81а, ал. 5 и § 33, т. 1 влизат в сила от 1 януари 2018 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ:**

ДАНАИЛ КИРИЛОВ